

OPSPORINGS DIENST OVERLEDENEN

- G E H E I M -

V E R K L A R I N G . .

Ondergeteekende, Mevrouw Constance Desirée LUCAS geb. van KEMPEN, verklaart hierbij nopens den moord op haar echtgenoot e.a. tijdens de Engelsche-Indonesische geveschten in de wijk Krangan onder aanbod van eede het volgende:

Mijn echtgenoot, de heer LUCAS, die tijdens de Japan-~~sche~~ bezetting ~~in~~ door de Jappen te werk gesteld werd bij het dogcar-bedrijf en voor dit bedrijf voor eenige maanden te Batavia geplaatst was, kwam den 28sten October '45 te Soerabaja terug.

Bij zijn terugkomst vertelde hij me, dat hij, dank zij de hulp van de Engelsche tropen, die hem uit de handen van de Indonesiërs hadden bevrijd, Batavia had kunnen verlaten en geheel be-roofd in Soerabaja kon terugkeeren.

Den volgenden morgen echter, begonnen ook hier de onlus-ten en hoorden wij zoowel van de voor- als achterzijde van ons huis (Krangan 88) geweervuur. Enkele van de afgeschoten kogels drongen zelfs ons huis binnen en bevreesd getroffen te worden, ~~xxx~~zochten wij (mijn kinderen, mijn nicht, genaamd Lily van KEMPEN en ik) dekking onder één van onze bedden. Mijn echtgenoot, die dien ochtend bezoek had van een paar vrienden o.a. van een zekere SARKIES, MAKERTICH en PIETERS, besloot toen tezamen met onze kostgangers n.l. de heeren VAN HELSDINGEN en SIE BIK NIE, zich in de binnengalerij van ons huis terug te trekken.

Het geweervuur klonk veelvuldiger en ook hoorden we overal geroep van "Bersiap". Plotseling zagen wij een troep gewapende In-donesiërs ons erf opkomen en op hun bevel "Belanda keloewar" knopen we allen uit onze schuilplaatsen te voorschijn, openden de ~~xxxxx~~ voor-deur, waarop ik deze troep te woord stond.

Intusschen hadden de andere huisgenooten zich ook in de voorgalerij verzameld. Door deze troep Indonēsiërs werden wij daarna middels bedreigingen gedwongen te verklaren, wie er op hen geschoten had. Niettegenstaande geen van ons in het bezit was van een vuurwapen en ik dus deze beschuldigingen van de hand wees, greep één van deze Indonesiërs den heer MAKERTICH beet, doch deze heer wist zich door de vlucht, na enkele klappen geincasseerd te hebben, te redden en hield zich schuil in het huis van één van zijn landgenooten.

Daarna kwamen aan de beurt de heeren SARKIES, PIETERS, VAN HELSDINGEN en mijn echtgenoot. Met deze 4 maakten de Indonesiërs korte metten en werden deze mannen voor onze oogen zonder meer afge-maakt. Ook mijn nicht, Mej. LILY VAN KEMPEN, bleef niet ongedeerd en zag ik haar, badend in haar bloed van de opgelopen steekwonden, in de voorgalerij op den vloer liggen.

Later vernam ik, dat de Indonesiërs haar getransporteerd hadden naar den weg, in afwachting van de Roode Kruis wagen. Met deze slachting nog niet tevreden, kregen wij van deze Indonesiërs opdracht ons te begeven naar het gebouw van het Roode Kruis, gelegen in de Wil-helminalaan alhier.

Na een nacht in dit

Na een nacht in dit gebouw opgesloten te zijn geweest, alwaar wij onderzocht werden op NICA-geld, werden wij den volgenden morgen wederom vrijgelaten.

Ik dorst echter niet naar mijn huis terug te gaan en heb ik met mijn kinderen mijn intrek genomen in de Armenische Kerk. Na mijn vrijlating vernam ik, dat mijn nicht LILY VAN KEMPEN, aan de bekomen zware verwondingen inmiddels is overleden.

Ook vernam ik later, dat de koetsier, die haar gestoken had, momenteel in dienst is bij den Armeniër KATJIEK, wagenverhuurder, alhier en dat deze KATJIEK ~~is~~ zelf een "Belanda hater" is. Voorheen was deze koetsier werkzaam bij den Armeniër MACOBIAN.-

.Soerabaja, 14 November 1946.

Nevenstaande handteekening in mijn bijzijn gesteld.

N A A M: J.W.F. MEENG.

FUNCTIE: Hoofd K.D.P.-O.D.O.
Soerabaja.

w.g. C.D. Lucas.

Voor eensluidend afschrift
Ns. Het Hoofd van het Bijkantoor SOERABAJA
van den O.D.O.

J.W.F. MEENG.

De Ambtenaar,

